

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

การเพิ่มคะแนนการสอบการฟัง TOEIC โดยการฟังแบบจับคำสำคัญ:

การวิจัยกึ่งทดลองกับนักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน

Increasing TOEIC Scores by Using Listening by Keywords:

A Quasi-Experimental Research in Aviation Business Undergraduate Students

กฤษณ์ วิทวัสสำราญกุล¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการวิจัยกึ่งทดลองการเพิ่มคะแนนผลการสอบของการฟังแบบจับคำสำคัญที่มีต่อคะแนนของนักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาการบิน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คนจากสาขาธุรกิจการบิน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองซึ่งทำโดยการจัดการเรียนการสอนเทคนิคการฟังแบบจับคำสำคัญจำนวน 10 ครั้ง มีการใช้สถิติ Paired-Test เพื่อวัดพัฒนาการคะแนนจากการสอบการฟัง TOEIC กับนักศึกษาทั้งก่อนเรียนและหลังจากที่ได้เข้าเรียน มีการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ มีการใช้ตัวประเมินวัดผลคือ ข้อสอบ TOEIC ซึ่งเป็นข้อสอบซึ่งมีความเป็นมาตรฐานด้านความยากง่าย จำนวนข้อสอบและการวัดผลส่วนต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน ผลจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนการฟังแบบจับคำสำคัญ มีคะแนนสอบการฟัง TOEIC ที่สูงขึ้นถึงร้อยละ 39.44 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 62.08

คำสำคัญ การฟังแบบจับคำสำคัญ ข้อสอบโทอิค ทักษะการฟัง

Abstract

The purpose of this research was to reveal the result of the quasi-experimental research titled “Improving TOEIC Scores by Using Listening by Keywords: A Quasi- Experimental Research in Aviation Business Undergraduate Students. The samples were 40 undergraduate students in the second year from aviation business major. This experimental research was done by using instructional management emphasizing on developing the 10 classes of listening by keywords. Paired-test was applied to statistical measure the score increased development of listening by keywords to the students both before and after attending the classes. The variables were controlled. The measurement instrument result was TOEIC, which is the standard test, having standard and consistent difficult level, amounts and standard measurement. The research result showed that the students, who have attended the class of listening by keywords increased their TOEIC listening scores upto 39.44% and the standard deviation (S.D.) was 62.08

Keywords: Listening by keywords, TOEIC, Listening skills

¹ อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต E-mail krit.wit@kbu.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

การสอบ TOEIC หรือ The Test of English for International Communication (TOEIC) เป็นการสอบภาษาอังกฤษสำหรับการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันซึ่งประกอบด้วยข้อสอบการฟังและการอ่านที่มักจะใช้การสอบเพื่อสมัครทำงานในธุรกิจและอุตสาหกรรมบริการ เช่น โรงแรม สายการบิน ดังนั้น การสอบ TOEIC จึงเป็นการสอบที่มีความสำคัญเนื่องจากคะแนนสอบภาษาอังกฤษนี้จะเป็นตัวชี้วัดในการเข้ารับทำงานโดยเฉพาะงานในสายการบินซึ่งส่วนใหญ่ได้กำหนดคะแนน TOEIC ไว้ที่ 650 คะแนน จากคะแนนเต็ม 990 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนมาตรฐานขั้นต่ำที่ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับปฏิบัติการ (Gilfert, 1996)

หลักสูตรศิลปศาสตร สาขาธุรกิจการบิน สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตก็เป็นหนึ่งในหลักสูตรที่เปิดสอนเกี่ยวกับความรู้ด้านการบินและบุคลากรการบินโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมนักศึกษาในการเข้าสู่อุตสาหกรรมการบิน เช่น การทำงานในสายการบิน ท่าอากาศยาน องค์การการบิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจุบัน หลักสูตรศิลปศาสตร สาขาธุรกิจการบิน สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตได้ผลิตนักศึกษาไปแล้วถึง 10 รุ่น นับตั้งแต่ปี 2548 จนถึงปัจจุบัน 2558 จำนวน 1,180 คน (สำนักพัฒนาบุคลากรการบิน, 2558) โดยหลักสูตรได้เน้นถึงการเรียนการสอนด้านการทำงานในสายการบิน การปฏิบัติการทางการบินและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้น การเรียนและการสอบ TOEIC จึงมีความสำคัญต่อหลักสูตรดังกล่าว ทั้งนี้ ทางสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน ได้มีการเน้นย้ำให้นักศึกษาฝึกอบรบภาษาอังกฤษและทำการทดสอบทุกภาคการศึกษา

อย่างไรก็ตาม จากผลการสอบของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 1/2558 พบว่า นักศึกษายังมีผลคะแนนการสอบที่ไม่ดี คือได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาและทำการสนทนากลุ่มเบื้องต้น โดยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีสาเหตุของปัญหาการฟังเกิดจากการแปลคำศัพท์ไม่ออก ไม่สามารถแยกเสียงจากการฟังได้ ไม่สามารถสรุปใจความได้ และปัญหาการไม่คุ้นเคยกับเรื่องที่ฟัง โดยปัญหาจากการฟังของนักศึกษาจากการสนทนากลุ่มเกิดจากการจับใจความและคำสำคัญไม่ได้

เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ของสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตจึงได้จัดทำวิจัยแบบทดลองเพื่อศึกษาการเพิ่มของคะแนนการสอบการฟัง TOEIC โดยใช้วิธีการฟังแบบจับคำสำคัญ ในนักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นระยะสั้น (Intensive English Course) เพื่อเพิ่มคะแนนสอบการฟัง TOEIC ของนักศึกษาอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้เรียนหรือนักศึกษาจำนวนมากมีจุดประสงค์การเรียนภาษาอังกฤษ TOEIC เพื่อนำคะแนนสอบไปสมัครงาน ผู้สอนจึงได้พัฒนาวิธีการสอนการฟังแบบจับคำสำคัญเพื่อให้นักศึกษาเพิ่มคะแนนการสอบฟังได้อย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการสอบ TOEIC ของนักศึกษาศาสนาพัฒนาบุคลากรการบินก่อนและหลังการฝึกแบบจับคำสำคัญ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

คำถามในการวิจัย

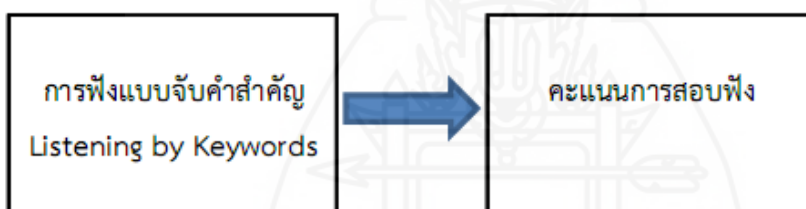
1. การสอนฟังโดยการจับคำสำคัญสามารถเพิ่มคะแนนสอบ TOEIC ให้แก่นักศึกษาสาขาธุรกิจการบินได้หรือไม่
2. การสอนฟังแบบจับคำสำคัญส่งผลต่อคะแนนสอบ TOEIC ของนักศึกษาสาขาธุรกิจการบินหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

คะแนนการฟัง TOEIC ของนักศึกษาหลังการฝึกฟังแบบจับคำสำคัญสูงกว่าก่อนการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยแบบทดลองนี้ มีตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การฟังแบบจับคำสำคัญ (Listening by Keywords) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คะแนนการสอบฟัง TOEIC โดยมีการจัดการเรียนการสอน (Instruction Management) การฟังแบบจับคำสำคัญ จำนวน 10 สัปดาห์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การฟังแบบจับคำสำคัญ (Listening by Keywords)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คะแนนสอบการสอบฟัง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ ได้แก่ ข้อสอบสอบ TOEIC ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และการฟังแบบจับใจความสำคัญ โดยอธิบายได้ ดังนี้

1. ข้อสอบ TOEIC เป็นข้อสอบที่ใช้ในการสอบภาษาอังกฤษโดยเน้นการสื่อสาร ข้อสอบ TOEIC จัดเป็นข้อที่มีมาตรฐานสูงและได้รับการยอมรับนำไปใช้ในธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น โรงแรม สายการบิน และงานธุรกิจต่างๆ (https://www.ets.org/Media/Tests/TOEIC/pdf/TOEIC_LR_examinee_handbook.pdf, 2016) โดยมีคะแนนข้อสอบเต็ม TOEIC 990 คะแนน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ การฟัง (Listening Part) มีคะแนนเต็ม 495 คะแนน 100 ข้อ และการอ่าน (Reading Part) มีคะแนนเต็ม 495 คะแนน 100 ข้อ ในส่วนการฟังจะ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

เป็นแบบตัวเลือก (Multiple Choices) ซึ่งผู้สอบจะได้รับคำถามและตัวเลือกคำถาม และให้ผู้สอบฟังและตอบคำถาม ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและธุรกิจ (Daily and Business English) ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจรูปภาพ (Photos) จะมีรูปภาพประมาณ 20 รูปในแต่ละข้อ ให้ผู้สอบฟังดูแล้ว จะมีการพูด ประโยคที่อธิบายรูปภาพ เพียงประโยคเดียว และให้ผู้สอบเลือกคำตอบจากข้อสอบเพียงข้อเดียว

2. การตอบคำถาม (Question-Response) จำนวน 30 ข้อ ผู้ฟังจะต้องตอบคำถาม W7H1 Questions ได้แก่ What, Where, When, Why, Who, Whom, Whose and How จากประโยคที่ให้มา

3. บทสนทนาสั้น ๆ (Short Conversations) จำนวน 30 ข้อ ผู้ฟังจะต้องตอบคำถามที่ได้ฟังจากบทสนทนาสั้น ๆ และอาจจะต้องจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง แล้วตอบคำถาม โดยเลือกตัวเลือกเดียวจากข้อสอบ

4. บทพูด (Talks) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องโดยบุคคลเพียงคนเดียวและผู้ฟังต้องตอบคำถาม จากบทพูด

2. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสื่อสาร โดยทั่วไป การฟังมักจะถูกกละเลยในระบบกระบวนการสื่อสาร (Communication Process) เนื่องจากมองว่าเป็นแค่รับรู้ อย่างไรก็ตาม หากไม่มีการฟังแล้วกระบวนการพูดย่อมไม่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่มีการโต้ตอบหรือไม่สามารถสื่อสารสองทางได้ (Two Way Communication) โดยทั่วไป เนื่องจากเชื่อว่า การฟังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ต้องฝึกฝน ทั้งที่จริงแล้ว การฟังเป็นไม่ได้เกิดจากธรรมชาติเท่านั้น การฟังที่ดีต้องเกิดจากทักษะและความรู้หลายด้าน เช่น การฟัง ความเข้าใจ การตีความ และการสรุปความ

3. การฟังแบบจับคำสำคัญ การฟังแบบจับใจความสำคัญเป็นการฟังแบบเลือก (Selective) คือ เลือกฟัง เพื่อจุดประสงค์การตอบคำถาม หรือหาข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย W7H1 เป็นต้น ซึ่งการฟังแบบจับคำสำคัญ (Listening by Keywords) ในการสอบภาษาอังกฤษ TOEIC นี้ ได้อาศัยเทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การแยกแยะเสียงคำที่สะกดและออกเสียงเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน (Homonyms) การแยกแยะเสียงเสียงเหมือนกันแต่ความหมายแตกต่างกัน (Homophones) การจินตนาการภาพ (Imagination) และการจับคำสำคัญในประโยค เช่น คำเชื่อม คำถาม เวลา ตามที่ได้พบจากคำถาม

บททบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นงานวิจัย ดังนี้

ชยานนท์ พูนทอง (2556) ได้ทำการค้นคว้าอิสระเรื่อง “การพัฒนาการฝึกอบรมผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อการทดสอบระดับการใช้ภาษาสำหรับพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ วิทยาลัย นานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานสายสนับสนุนวิชาการของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดลจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก ผลการวิจัยพบว่าการฝึกอบรมสามารถพัฒนาคะแนนการสอบภาษาอังกฤษ TOEIC ได้ทั้งการฟังและการอ่าน ทั้งนี้ ผู้ที่เข้ารับการอบรมประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยที่ 4.35/5 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.58) ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างยังตอบแบบสัมภาษณ์ที่แสดงความพึงพอใจอย่างมากด้วย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

สมศักดิ์ นาวายุทธ (2553) ได้วิจัยเรื่อง “การเพิ่มศักยภาพภาษาอังกฤษแบบบูรณาการโดยใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC และความพึงพอใจในการใช้สื่อ Interactive Longman Dictionary of Contemporary English DVD New Edition ของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพเชียงใหม่” โดยผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 จำนวน 36 คน และใช้เครื่องมือเป็นแบบทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC จากสื่อ Longman Dictionary of Contemporary English DVD New Edition ในการพัฒนาการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษตลอดภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยมีการให้ทำแบบทดสอบสัปดาห์ละ 1 บท ทั้งก่อนและหลังเรียนจำนวน 8 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 นอกจากนี้ นักศึกษายังพึงพอใจการเรียนรู้ด้วยสื่อ DVD ในระดับสูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 4.35 คะแนน จากระดับความพึงพอใจสูงสุดที่ 5 คะแนน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยแยกระหว่างประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาธุรกิจการบิน สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนจากทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ TOEIC ทั้งก่อนและหลังการเข้าเรียนการฟังโดยจับคำสำคัญ (Listening by Keywords) จำนวน 10 ครั้ง โดยมีแผนการสอน (Lesson Plan) เป็นเครื่องมือ ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการสอนการจับคำสำคัญ

แผนการสอน (Lesson Plan) การจับคำสำคัญ (สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง)	
สัปดาห์ที่ 1	ภาพรวมของข้อสอบและเทคนิคการฟังและจดบันทึก
สัปดาห์ที่ 2	คำศัพท์ที่ใช้บ่อยและสำนวนที่มักจะพบในบทสนทนา
สัปดาห์ที่ 3	การฟังแบบจับคำสำคัญในคำถาม W7H1
สัปดาห์ที่ 4	ลักษณะของคำสำคัญ คำเชื่อม คำถาม คำที่คล้ายกัน
สัปดาห์ที่ 5	การจินตนาการคำตอบล่วงหน้าและการคาดการณ์
สัปดาห์ที่ 6	การฝึกฟังบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
สัปดาห์ที่ 7	การฝึกฟังบทสนทนาเกี่ยวกับธุรกิจและบทสนทนาธุรกิจ
สัปดาห์ที่ 8	การฝึกฟังบทสนทนาเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ
สัปดาห์ที่ 9	จำลองแนวข้อสอบ TOEIC และการฟัง
สัปดาห์ที่ 10	การสรุป ทดสอบและการสะท้อน (Reflection) ของนักศึกษา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ในการวิจัยนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการ การบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตและกลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขารัฐกิจการบิน จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปี การศึกษา 2558

เครื่องมือและคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Instrument) คือแผนการสอน (Lesson Plan) และแบบทดสอบ (Testing) ซึ่งในที่นี้ใช้ข้อสอบ TOEIC เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำ Pre-Test และ Post-Test จากฉบับที่แตกต่างกัน โดย เนื้อหาของข้อสอบส่วนที่เกี่ยวกับการฟัง (Listening Part) มี 495 คะแนน แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ การเข้าใจ รูปภาพ (Photos) การตอบคำถาม (Question-Response) บทสนทนาสั้น ๆ (Short Conversations) บทพูด (Talks) โดยข้อสอบ TOEIC ถือว่าเป็นข้อสอบที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ มีการตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษในแง่คุณภาพ ได้แก่ ความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) ความยากง่าย (Difficulty) และอำนาจจำแนก (Discrimination) (พรณี สิกิจวัฒน์, 2557) ทั้งนี้ ข้อสอบ TOEIC ยังเป็นปรนัย (Objective) ด้วย (Nicholson, 2015)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Technique) โดยการตั้งคำถามกว้างถึง ๆ กับนักศึกษาที่ละกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คนว่า นักศึกษาคิดว่า การได้คะแนนการฟัง TOEIC น้อยเกิดจากอะไร (สาเหตุของปัญหา) และนักศึกษาจะทำอย่างไรให้คะแนนของตนเอง เพิ่มขึ้น (การแก้ไขปัญห) ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถตอบได้อย่างอิสระเพราะเป็นคำถามแสดงความคิดเห็นแบบ ปลายเปิด (Open-Ended Question)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาด้วยการใช้แบบทดสอบ (Testing) คือ ข้อสอบส่วนการฟังภาษาอังกฤษ TOEIC ใช้สถิติ Paired-Test โดยศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเรียนการจับคำสำคัญ

ผลการวิจัย

ผลวิจัยจากแบบทดสอบ (Testing) สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1.1 ผลวิจัยจากแบบทดสอบ (Testing) จากการวิเคราะห์ Paired-Test ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การสอบฟัง TOEIC

ผลการวิเคราะห์การสอบฟัง TOEIC	Mean	N	Std. Dev.
Pre-Test	129.75	40	45.87
Post-Test	214.25	40	89.22

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

1.2 ผลการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลัง (Pre-Test and Post-Test) ในลักษณะคะแนนดิบ

ตารางที่ 3 คะแนนดิบของการสอบฟัง

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตั้งแต่คนที่ 1 - 10	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
หลังการฟังโดยการจับคำสำคัญ (Before)	225	95	190	135	205	100	145	90	100	90
ก่อนการฟังโดยการจับคำสำคัญ (After)	310	135	260	235	310	145	270	95	175	110

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตั้งแต่คนที่ 11 - 20	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
หลังการฟังโดยการจับคำสำคัญ (Before)	120	150	200	100	200	155	225	105	130	80
ก่อนการฟังโดยการจับคำสำคัญ (After)	155	240	465	255	255	135	360	145	185	150

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตั้งแต่คนที่ 21 - 30	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
หลังการฟังโดยการจับคำสำคัญ (Before)	105	105	180	100	105	95	95	135	110	95
ก่อนการฟังโดยการจับคำสำคัญ (After)	205	170	325	265	135	120	145	340	135	165

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตั้งแต่คนที่ 31 - 40	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
หลังการฟังโดยการจับคำสำคัญ (Before)	125	95	75	120	90	115	65	125	180	235
ก่อนการฟังโดยการจับคำสำคัญ (After)	365	220	130	145	125	225	155	160	270	380

สรุปผลและการอภิปรายผล

ผลการสอบฟัง TOEIC (Testing) โดยเปรียบเทียบก่อนและหลัง (Pre-Test and Post-Test) โดยการใช้ Paired-Test สรุปได้ว่า นักศึกษามีคะแนนการสอบเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนการฟังแบบจับคำสำคัญมีคะแนนเพิ่มจากคะแนนเฉลี่ย (Mean) ที่ 129.75 คะแนน เป็น 214.25 คะแนน หรือมากขึ้นโดยเฉลี่ย 84.5 คะแนน (มีผลต่าง 84.5 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 39.44 เนื่องจากการฝึกทดสอบฟังโดยการจับคำสำคัญซึ่งให้นักศึกษาได้ทดสอบการฟังและเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในข้อสอบ TOEIC นอกจากนี้ ยังมาจากการที่นักศึกษาได้เรียนรู้เทคนิคการฟังแบบจับคำสำคัญอื่น ๆ อีก เช่น คำเชื่อม คำถาม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การฟังเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกับความคิดหลายส่วน การฝึกให้นักศึกษาฟังแบบจับคำสำคัญจึงเป็นวิธีการฟังเพื่อเอาคะแนนและสามารถใช้ได้ผลกับการฟังเพื่อค้นหารายละเอียดหรือใจความสำคัญ แต่ไม่ใช่วิธีการฝึกฟัง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

เพื่อการตีความ ซึ่งต้องอาศัยทักษะในการฟังและทักษะในการคิดไปพร้อมกัน จึงควรให้นักศึกษามีทักษะในการคิดหลังฟังด้วย

2. ควรฝึกให้นักศึกษารู้จักจดบันทึกย่อ (Note Taking) เพื่อให้เกิดความสามารถในการสรุปความใจความสำคัญด้วย

3. ควรให้นักศึกษามีกิจกรรมฝึกฟังโดยใช้ความบันเทิงเพราะนักเรียนมักจะกระตือรือร้นเมื่อได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการฟังเพลง

4. จากการสนทนากลุ่มหลังจากสอบพบว่านักศึกษาบางส่วนมีปัญหาการฟังเกิดจากพฤติกรรม คือการขาดสมาธิ ขาดการจดจ่อ การตื่นเต้น ไม่ใช่เกิดจากการขาดความรู้เพียงอย่างเดียว จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการฝึกสมาธิ การรับมือกับการทำข้อสอบ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อพบกับข้อสอบที่มีลักษณะไม่คุ้นเคยด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจที่นักศึกษาได้รับจากวิธีการสอนการเพิ่มคะแนนการสอบฟัง TOEIC
2. ควรมีการวิจัยเรื่องความยั่งยืนและคงทนในประสิทธิภาพที่ได้รับจากการฟังแบบจับคำสำคัญของนักศึกษา
3. ควรมีการวิจัยแบบทดลองในเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เรื่องการอ่านเพื่อทำข้อสอบ TOEIC ในนักศึกษาที่มีคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษต่ำ

เอกสารอ้างอิง

- ชยานนท์ พูนทอง. (2556). *การฝึกอบรมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต/การทดสอบระดับการใช้ภาษา* (การค้นคว้าอิสระ คณะศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ยสมศักดิ์ นาวายุทธ. (2553). *การเพิ่มศักยภาพภาษาอังกฤษแบบบูรณาการโดยการใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC และความพึงพอใจในการใช้สื่อ Interactive Longman Dictionary of Contemporary English DVD New Edition ของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพเชียงใหม่ (งานวิจัย) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพเชียงใหม่, เชียงใหม่*
- พรณิ สิกิจวัฒน์. (2557). *การวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 9*. กรุงเทพฯ: มินิ เซอร์วิส ซัพพลาย.
- สำนักพัฒนาบุคลากรการบิน (2558). *รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report)*.
- Nicholson, S. (2015). Evaluating the TOEIC in South Korea: Practically, Reliability and Validity. *International Journal of Education*, 7(1), 221-233.
- TOEIC (2014) Handbook Retrieved 30 August 31, 2016
- https://www.ets.org/Media/Tests/TOEIC/pdf/TOEIC_LR_examinee_handbook.pdf, 2016
- Gilfert, S. (1996). *The Internet TESL Journal* 2(8)